

kun omfatte den til det modtagne vederlag svarende fortjeneste.

Da jordombytninger i ikke uvæsentligt omfang finder sted også i forbindelse med ekspropriation til vejanlæg, foreslås det, at også jordombytninger, der sker efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18, efter byggeLovens § 59, stk. 3, eller efter den københavnske byggeLovs § 42, stk. 3, omfattes af disse regler.

Herved vil også jordombytning i forbindelse med ekspropriation til anlæg af jernbaner, lufthavne og militære anlæg samt ekspropriationer efter bygge- og byplanlovgivningen blive omfattet af reglen.

Efter forslaget begrænses reglerens anvendelse til tilfælde, hvor jordombytningen alene vedrører arealer i landzone.

I forslaget er endvidere indføjet mulighed for den skattepligtige til at vælge, om han ønsker beskatning af hele værdien af det afståede areal straks eller ønsker beskatningen af den del af vederlaget, der modtages i form af areal, udskudt til dette erstatningsareals afståelse.

Endvidere foreslås det, at ejere af afløste jordrentebud får adgang til at benytte afløsningssummen som udgangspunkt for beregningen af særlig indkomst. Ved afløsningen fik staten vederlag for den stigning i jordværdien, som var indtrådt, siden ejeren erhvervede ejendommen. Det kan ikke anses for rimeligt, at ejeren, når ejendommen afstås, skal svare særlig indkomstskat af den stigning, som staten allerede har inddraget.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt at beregne, hvorledes de foreslåede regler vil påvirke statens provenu af særlig indkomstskat; men når den samlede virkning af ændringerne i procenttillæggene til anskaffelsessummen og forhøjelsen af beregningsfradraget og skærpelsen af den reelle beskatningsprocent tages i betragtning, må det antages, at provenuet bliver lidt større end efter de gældende regler.

Virkningerne af de foreslåede ændringer i den særlige indkomstskat er belyst ved hjælp af en række eksempler i vedføjede bilag.

I nogle af eksemplerne er ejendommen anskaffet før 1. januar 1966, og den særlige indkomst opgøres på grundlag af en ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering i 1965 på 300.000 kr. Ejendommen forudsættes solgt i 1975 for beløb, der efter fradrag af salgsomkostningerne og eventuelt kurstab på sælgerpantebrev varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Den særlige indkomstskat er herefter beregnet såvel efter de gældende regler som efter lovforslagets regler. Det fremgår af disse eksempler, at den sær-

lige indkomstskat efter forslaget helt bortfalder, dersom salgsprisen er dobbelt så høj som 1965-værdien. Ved en salgspris over ca. 640.000 kr. skal der betales særlig indkomstskat også efter lovforslagets regler og ved meget høje salgspriser medfører lovforslaget, at den særlige indkomstskat bliver højere end, hvis beskatningen sker efter de gældende regler.

I de øvrige eksempler er ejendommen anskaffet for 300.000 kr. i 1972. Den sælges i 1975 ligeledes for beløb, der varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Også her er den særlige indkomstskat beregnet både efter de gældende og de foreslåede regler. I disse eksempler, hvor der kun bliver tale om tre varierende procenttillæg, medfører lovforslaget højere særlig indkomstskat end efter de gældende regler, såfremt salgsprisen overstiger ca. 675.000 kr. Skatte-stigningen andrager eksempelvis fra godt 9 til ca. 14 pct., når salgsprisen varierer fra 1 mill. kr. til 3 mill. kr.

I alle eksemplerne er det ved beregningen af den særlige indkomstskat forudsat, at sælgeren ikke har foretaget forbedringer på ejendommen, og at han ikke i salgsåret har haft anden særlig indkomst.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1, 2 og 3.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås beskatningen skærpet for fortjenester, som er så betydelige, at de overstiger anskaffelsessummen med tillæg. Det foreslås at forhøje den reelle beskatning fra 65 pct. til 75 pct., hvilket sker ved at forhøje de tillæg, som i henhold til § 2, nr. 13, lægges til den opgjorte fortjeneste. Tillægget foreslås forhøjet til 50 pct. for personer. Selskaber og dødsboer svarer ikke særlig indkomstskat, men den særlige indkomst, opgjort efter almindelige regler, medregnes ved opgørelsen af deres skattepligtige almindelige indkomst. For at opnå en effektiv beskatning på 75 pct. for selskaber foreslås det hidtidige tillæg på 80 pct. forhøjet til 100 pct. Der er herved taget hensyn til, at beskatningsprocenten for selskaber fremtidig er 37. For dødsboer, hvor indkomstskattesatsen nu er 40 pct., foreslås tillægget forhøjet til 90 pct.

Til § 1, nr. 4, og § 2.

Ved § 1, nr. 4, foreslås det at ændre reglerne om fritagelse for beskatning af skadeserstatninger ved, at der gives skadelidte adgang til at vælge, om de ønsker beskatning af erstatningen efter lovens almindelige regler, eller om de ønsker skattefritagelse efter reglerne i § 2 B i forbindelse med genopførelse af ejendommen. § 2 er en konsekvensændring af reglen i nr. 4.